

Pierrot

© Universal

Tämä **Kiriton** ja **Junin** vuonna 1994 perustama ja seuraavana vuonna loppullisen kokoonpanonsa saavuttanut yhtye saa nykyisiltä faneilta hyvin niukasti huomiota. Näin siitäkin huolimatta, että tällä hetkellä suurta suosiota nauttivan LM.C:n **Aiji** on ansainnut kannuksensa alunperin juurikin Pierrot'n riveissä.

Keskeisiä elementtejä Pierrot'n musiikissa ovat vahvat melodiat, villit kitarat, syvälliset sanoitukset sekä, ehkä tärkeimpänä, vokalisti Kiriton ainutlaatuinen ääni. Musiikkia on hankala kuvailla. Se on luonteeltaan perinteistä rockia, mutta Pierrot on enemmän kuin osiensa summa. Yhtyeen kauniin riipaisevat ja pohjimmiltaan pahasti vinksahaneet kappaleet ovat huonoimmillaankin loistavia sävellyksiä, parhaimmillaan Kiriton ääni saa kylmät väreet kulkemaan pitkin selkäpiitä.

Yhtye syntyi aikana, jolloin jäsenten tarka roolijako oli hyvin yleinen piirre visual kei -yhtyeiden keskuudessa. Pierrot'n jäsenten persoonallisuudet ja roolit olivat selkeästi esillä. Erityisesti vokalisti Kirito veti roolinsa diktaattorina ja suurisuuisena agitaattorina ansiokkaasti läpi, julistaen sekä sanoituksiinsa että haastatteluissa melko radikaalejakin asioita (väittäen mm. eräässä kuuluisassa haastattelussa olevansa homo). Radikaalius, mielipuolisuus, kapinallisuus ja sotilasteemat ovat kaikki hyvin tyypillistä Pierrot'ta.

Vuonna 1999 yhtye siirtyi majoriksi, mutta toisin kuin useimmat yhtyeet, ei kuitenkaan muuttunut laimennetuksi versioksi itsestään, päinvastoin – yhtye otti musiikkinsa ja ilmaisuensa kanssa täysin uusia vapauksia, nauttien suuremman levy-yhtiön tarjoamista uusista resursseista. Samana vuonna yhtye myös soitti ensimmäistä kertaa Nihon Budokanilla loppuunmyydylle, kymmentuhatpäiselle yleisölle. Yhtyeen tavaramerkiksi muodostuivat vuosien varrella näytävät kierteet, jotka lähes aina päättyivät massiiviseen viimeiseen keikkaan Budokanilla.

Pierrot hajosi suosionsa huipulla vuonna 2006, yhtenä aikakautensa vanhimmista edelleen kasassa olleista visual kei -yhtyeistä. Vaikkei Pierrot enää uransa loppupuolella varsinaisesti visual keita edustanutkaan, genren vaikutus yhtyeen visuaaliseen ilmeeseen näkyi selkeästi loppuun saakka. Pierrot taltioi koko yli kymmenvuotisen uransa aikana kahdeksan kokopitkää levyä sekä kahdeksantoista sinkkua ja villisti musiikillaan satoja tuhansia faneja. Yhtye on toiminut innoittajana useille nykypäivän yhtyeille ja jättänyt suuren jäljen japanilaisen musiikin historiaan.

“Radikaalius, mielipuolisuus, kapinallisuus ja sotilasteemat ovat kaikki hyvin tyypillistä Pierrot'ta.”

Pierrot'n hajoaamisen jälkeen sen jäsenet eivät onneksi ole jääneet nauttimaan eläkepäivistä, vaan ovat edelleen aktiivisesti mu-

kana musiikinteossa. Kuten mainittua, Aiji jatkaa nykyään uransa menestyksekkäästi LM.C:ssä, Jun on kitaristina ALvinossa ja loput jäsenistä, Kirito, basisti **Kohta** (joka on myös Kiriton velli) ja rumpali **Takeo** ovat kaikki Angelossa, joka käytännössä jatkaa siitä, mihin Pierrot lopetti. Jokin aika sitten Angelo alkoi liveissään jopa soittaa satunnaisesti Pierrot'n kappaleita, mikä oli varmasti vanhojen fanien mieleen. ■